

WYROK

WIMIENIURZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2021r.

Sąd Rejonowy w Zabrze w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący Sędzia Sądu Rejonowego Izabela Pudło

Protokolant: Hanna Suchewicz

w obecności Prokuratora: -

po rozpoznaniu dnia 02 grudnia 2021r. sprawy:

- **M. P. (1) (P.)** urodzonego (...) w M., syna R. i Z.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 04 grudnia 2019 roku w Z. przy ul. (...) dokonał kradzieży z włamaniem poprzez wypchnięcie drzwi wejściowych do klatki schodowej uszkadzając przy tym zamek w drzwiach, a następnie po dostaniu się do klatki schodowej dokonał zaboru w celu przywłaszczenia kosmetyków o wartości 500,00 złotych działając na szkodę R. K., przy czym czynu dokonał w warunkach wielokrotnego powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym wyrokami Sądu Rejonowego w Zabrze o sygnaturach VII K 984/14 oraz II K 1337/18

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk przy zast. art. 64 § 2 kk

II. w dniu 20 stycznia 2020 roku w Z. przy ul. (...) dokonał kradzieży z włamaniem po uprzednim dostaniu się do pomieszczenia strychowego poprzez wyrwanie drzwi dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 50 sztuk bomberek C., 10 sztuk kawy L., 15 zestawów kremów, długopisów oraz ubrań dziecięcych powodując łączną wartość strat w wysokości 2.000,00 złotych działając na szkodę R. K., przy czym czynu dokonał w warunkach wielokrotnego powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym wyrokami Sądu Rejonowego w Zabrze o sygnaturach VII K 984/14 oraz II K 1337/18

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk przy zast. art. 64 § 2 kk

orzeka:

1. oskarżonego M. P. (1) uniewinnia od popełnienia występku zarzuconego mu w punkcie pierwszym aktu oskarżenia
2. oskarżonego M. P. (1) uniewinnia od popełnienia występku zarzuconego mu w punkcie drugim aktu oskarżenia
3. na zasadzie art. 29 ust 1 Ustawy Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej adw. A. S. (1) kwotę 1.136,52 (jeden tysiąc sto trzydzieści sześć złotych i pięćdziesiąt dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów udzielonej oskarżonemu M. P. (1) i nie opłaconej przez niego obrony świadczonej na jego rzecz z urzędu
4. na zasadzie art. 632 pkt 2 kpk kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa

UZASADNIENIE	
--------------	--

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1100/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
o.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	M. P. (1)	w dniu 4 grudnia 2019r. w Z. przy ul. (...) dokonał kradzieży z włamaniem poprzez wypchnięcie drzwi wejściowych do klatki schodowej uszkadzając przy tym zamek w drzwiach, a następnie po dostaniu się do klatki schodowej dokonał zaboru w celu przywłaszczenia	

		kosmetyków o wartości 500 zł działając na szkodę R. K. przy czym czynu dokonał w warunkach wielokrotnego powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym wyrokami Sądu Rejonowego w Zabrze o sygnaturach VII K 984/14 oraz II K 1337/18	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1) dokonanie włamania do budynku w Z. przy ulicy (...) w pierwszych dniach grudnia 2019 roku, a następnie dokonanie kradzieży z półpiętra przed strychem bliżej niesprecyzowanych artykułów spożywczych i kosmetycznych o niesprecyzowanej wartości na szkodę nieustalonego podmiotu o nazwie (...), które pozostawały w czasowej dyspozycji R. K.,	protokół przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie i przesłuchania w charakterze świadka osoby zawiadamiającej	k. 2 - 3	
zeznania R. K.	k. 33, 109 - 111		
1.1.2.	M. P. (1)	w dniu 20 stycznia 2020r. w Z. przy ul. (...) dokonał kradzieży z włamaniem po uprzednim dostaniu się do pomieszczenia strychowego poprzez wyrwanie drzwi dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 50 sztuk bomberek C., 10 sztuk kawy L., 15 zestawów kremów, długopisów oraz ubrań dziecięcych	

		powodując łączną wartość strat w wysokości 2000 zł działając na szkodę R. K. przy czym czynu dokonał w warunkach wielokrotnego powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym wyrokami Sądu Rejonowego w Zabrze o sygnaturach VII K 984/14 i II K 1337/18	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1) dokonanie w dniu 20 stycznia 2020 roku włamania na strych budynku przy ulicy (...) w Z., a następnie kradzieży stamtąd bliżej niesprecyzowanych artykułów spożywczych i kosmetycznych o niesprecyzowanej wartości na szkodę nieustalonego podmiotu o nazwie (...), które pozostawały w czasowej dyspozycji R. K.	protokół przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie i przesłuchania w charakterze świadka osoby zawiadamiającej	k. 2 - 3	
protokół oględzin miejsca wraz z zeskanowaną dokumentacją fotograficzną	k. 6 - 7, 8 - 9		
zeznania R. K.	k. 33, 109 - 111		
informacja Prezesa Zarządu (...) Sp. z o.o. w Z.	k. 160		
0.1. Fakty uznane za nieudowodnione			

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	M. P. (1)	w dniu 4 grudnia 2019r. w Z. przy ul. (...) dokonał kradzieży z włamaniem poprzez wypchnięcie drzwi wejściowych do klatki schodowej uszkadzając przy tym zamek w drzwiach, a następnie po dostaniu się do klatki schodowej dokonał zaboru w celu przywłaszczenia kosmetyków o wartości 500 zł działając na szkodę R. K. przy czym czynu dokonał w warunkach wielokrotnego powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym wyrokami Sądu Rejonowego w Zabrzu o sygnaturach VII K 984/14 oraz II K 1337/18	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1) dokonanie analizowanej kradzieży z włamaniem przez oskarżonego M. P. (1)	nagranie monitoringu wraz z protokołem jego oględzin	k. 12 - 14, 15	
protokół okazania wizerunku wraz z tablicami poglądowymi	k. 21, 25 - 27, 28 - 29		
wyjaśnienia oskarżonego M. P. (1)	k. 109		

informacja V. (...)	k. 159		
zeznania A. S. (2)	k. 161		
zeznania S. S.	k. 164		
zeznania G. K.	k. 167		
zeznania W. S.	k. 189		
1.2.2.	M. P. (1)	<p>w dniu 20 stycznia 2020r. w Z. przy ul. (...) dokonał kradzieży z włamaniem po uprzednim dostaniu się do pomieszczenia strychowego poprzez wyrwanie drzwi dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 50 sztuk bombonierek C., 10 sztuk kawy L., 15 zestawów kremów, długopisów oraz ubrań dziecięcych powodując łączną wartość strat w wysokości 2000 zł działając na szkodę R. K. przy czym czynu dokonał w warunkach wielokrotnego powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym wyrokami Sądu Rejonowego w Zabrze o sygnaturach VII K 984/14 i II K 1337/18</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1) dokonanie analizowanej kradzieży z włamaniem przez oskarżonego M. P. (1)	zeznania D. J.	k. 18, 111	

protokół okazania wizerunku wraz z tablicami poglądowymi	k. 21, 25 - 27, 28 - 29	
wyjaśnienia oskarżonego M. P. (1)	k. 109	
kserokopie notatników służbowych interweniujących funkcjonariuszy Policji	k. 114 - 131	
zeznania R. M.	k. 134	
informacja V. (...)	k. 159	
zeznania A. S. (2)	k. 161	
zeznania S. S.	k. 164	
zeznania G. K.	k. 167	
eksperyment procesowy	k. 173 - 175	
zeznania G. B.	k. 176 - 177	
zeznania K. G.	k. 180 - 181	
zeznania A. S. (3)	k. 184 - 185	
zeznania W. S.	k. 189	
zeznania K. S.	k. 195	
zeznania D. K.	k. 195 - 196	
2. OCena DOWODÓW		

0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1.1	protokół przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie i przesłuchania w charakterze świadka osoby zawiadamiającej	dowód wiarygodny w zakresie faktu zaistnienia przestępstwa włamania i dokonania kradzieży, w grudniu 2019 roku natomiast wobec braku możliwości zweryfikowania konkretnego dnia dokonania zgłoszonego przestępstwa oraz rodzaju i wartości skradzionego wówczas asortymentu, nie pozwalający w tym zakresie na poczynienie jednoznacznych i kategorycznych ustaleń; z uwagi na fakt, iż prokurator zobowiązany w trybie art. 396a § 1 kpk do uzupełnienia materiału dowodowego w tym zakresie, uzupełnienia takiego nie dokonał, kwestia daty dziennej tego przestępstwa, rodzaju i wartości skradzionych rzeczy nie została jednoznacznie zweryfikowana, jednakże okoliczności te nie miały wpływu na rozstrzygnięcie uniewinniające oskarżonego M. P. (1) od popełnienia tego przestępstwa	
zeznania R. K.	dowód wiarygodny w zakresie faktu zaistnienia przestępstwa włamania		

	<p>i dokonania kradzieży, w grudniu 2019 roku natomiast wobec braku możliwości zweryfikowania konkretnego dnia dokonania zgłoszonego przestępstwa oraz rodzaju i wartości skradzionego wówczas asortymentu, nie pozwalający w tym zakresie na poczynienie jednoznacznych i kategorycznych ustaleń; z uwagi na fakt, iż prokurator zobowiązany w trybie art. 396a § 1 kpk do uzupełnienia materiału dowodowego w tym zakresie, uzupełnienia takiego nie dokonał, kwestia daty dziennej tego przestępstwa, rodzaju i wartości skradzionych rzeczy nie została jednoznacznie zweryfikowana, jednakże okoliczności te nie miały wpływu na rozstrzygnięcie uniewinniające oskarżonego M. P. (1) od popełnienia tego przestępstwa</p>		
1.1.2.1	<p>protokół przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie i przesłuchania w charakterze świadka osoby zawiadamiającej</p>	<p>dowód wiarygodny w zakresie faktu zaistnienia przestępstwa włamania i dokonania kradzieży, w dniu 20 stycznia 2020 roku natomiast wobec braku możliwości zweryfikowania rodzaju i wartości skradzionego wówczas asortymentu, nie pozwalający w tym zakresie na poczynienie jednoznacznych i kategorycznych ustaleń; z uwagi na fakt, iż</p>	

		<p>prokurator zobowiązany w trybie art. 396a § 1 kpk do uzupełnienia materiału dowodowego w tym zakresie, uzupełnienia takiego nie dokonał, kwestia rodzaju i wartości skradzionych rzeczy nie została jednoznacznie zweryfikowana, jednakże okoliczności te nie miały wpływu na rozstrzygnięcie uniewinniające oskarżonego M. P. (1) od popełnienia tego przestępstwa</p>
<p>protokół oględzin miejsca wraz z zeskanowaną dokumentacją fotograficzną</p>	<p>dowód z urzędowego dokumentu, którego autentyczności nikt nie kwestionował i korespondujący z zeznaniami R. K. co do faktu dokonania w dniu 20 stycznia 2020 roku włamania na strych budynku, w którym zamieszkuje zgłaszający</p>	
<p>zeznania R. K.</p>	<p>dowód wiarygodny w zakresie faktu zaistnienia przestępstwa włamania i dokonania kradzieży, w dniu 20 stycznia 2020 roku natomiast wobec braku możliwości zweryfikowania rodzaju i wartości skradzionego wówczas asortymentu, nie pozwalający w tym zakresie na poczynienie jednoznacznych i kategoriycznych ustaleń; z uwagi na fakt, iż prokurator zobowiązany w trybie art. 396a § 1 kpk do uzupełnienia materiału dowodowego w tym zakresie, uzupełnienia</p>	

	<p>takiego nie dokonał, kwestia rodzaju i wartości skradzionych rzeczy nie została jednoznacznie zweryfikowana, jednakże okoliczności te nie miały wpływu na rozstrzygnięcie uniewinniające oskarżonego M. P. (1) od popełnienia tego przestępstwa</p>	
<p>informacja Prezesa Zarządu (...) Sp. z o.o. w Z.</p>	<p>dowód wiarygodny, z dokumentu, którego autentyczności ani treści żadna ze stron postępowania nie kwestionowała</p>	
<p><i>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>		
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>
<p>1.2.1.1</p>	<p>nagranie monitoringu wraz z protokołem jego oględzin</p>	<p>dowód nie mający znaczenia dla przypisania sprawstwa zarzuconego czynu oskarżonemu M. P. (1)</p>
<p>protokół okazania wizerunku wraz z tablicami poglądowymi</p>	<p>dowód nieprzekonujący, czynność przeprowadzona w sposób nieprofesjonalny i nieodpowiadający standardom, z nieodpowiednio dobranymi fotografiami; wskazanie wynikające z tej czynności nie było wskazaniem ani pewnym,</p>	

	ani przekonująco uargumentowanym; dowód nie wsparty jakimkolwiek innym wiarygodnym dowodem	
wyjaśnienia oskarżonego M. P. (1)	dowód z nieprzyznających się wyjaśnień oskarżonego nie został skutecznie podważony jakimkolwiek innym wiarygodnym dowodem	
informacja V. (...)	dowód nie mający znaczenia dla przypisania sprawstwa zarzuczonego czynu oskarżonemu M. P. (1)	
zeznania A. S. (2)	dowód nie mający znaczenia dla przypisania sprawstwa zarzuczonego czynu oskarżonemu M. P. (1)	
zeznania S. S.	dowód nie mający znaczenia dla przypisania sprawstwa zarzuczonego czynu oskarżonemu M. P. (1)	
zeznania G. K.	dowód nie mający znaczenia dla przypisania sprawstwa zarzuczonego czynu oskarżonemu M. P. (1)	
zeznania W. S.	dowód nie mający znaczenia dla przypisania sprawstwa zarzuczonego czynu oskarżonemu M. P. (1)	
1.2.2.1	zeznania D. J.	dowód w części, w której wskazywał na nieprzekonujące zeznania

R. K. co do faktu zaistnienia przestępstwa, co miało być podstawą do odstąpienia od czynności na miejscu, w którym ukrył się sprawca przestępstwa i gdzie oczekiwał R. K. zupełnie niewiarygodne; gdyby bowiem R. K. nie był pewien popełnionego przestępstwa nie podjąłby pościgu za sprawcą i nie informował w trakcie tego pościgu o zaistniałej sytuacji Systemu Powiadamiania Ratunkowego, a dyżurny miasta nie wysłałby w to miejsce patrolu Policji; od R. K. natomiast trudno było oczekiwać, aby podejmując bezpośrednio po ujawnieniu przestępstwa pościg za jego sprawcą, był w stanie sprecyzować, co mu ukradziono, a co zniszczono, a czego zdaje się oczekiwali od niego policjanci podejmujący interwencję; dowód nieprzekonujący również w części, w której świadek zaprzeczył słowom R. K., że nie mogą wejść do budynku nie mając "nakazu" i bez uprzedniego formalnego zgłoszenia zdarzenia w jednostce Policji; dowód nieprzekonujący również w zakresie powodu, dla którego nie odnotowano w notatniku służbowym personaliów chłopców, którzy wraz z R. K. biegli za sprawcą i zabezpieczali wyjścia z budynku przed ucieczką z niego sprawcy

		do czasu przyjazdu patrolu Policji
protokół okazania wizerunku wraz z tablicami poglądowymi	dowód nieprzekonujący, czynność przeprowadzona w sposób nieprofesjonalny i nieodpowiadający standardom, z nieodpowiednio dobranymi fotografiami; wskazanie wynikające z tej czynności nie było wskazaniem ani pewnym, ani przekonująco uargumentowanym; dowód nie wsparty jakimkolwiek innym wiarygodnym dowodem	
wyjaśnienia oskarżonego M. P. (1)	dowód z nieprzyznających się wyjaśnień oskarżonego nie został skutecznie podważony jakimkolwiek innym wiarygodnym dowodem	
kserokopie notatników służbowych interweniujących funkcjonariuszy Policji	dowód nie mający znaczenia dla przypisania sprawstwa zarzuconego czynu oskarżonemu M. P. (1)	
zeznania R. M.	dowód nie mający znaczenia dla przypisania sprawstwa zarzuconego czynu oskarżonemu M. P. (1); niewiarygodny w zakresie, w jakim wskazywał na nieprzekonujące zeznania R. K. co do faktu zaistnienia przestępstwa, co miało być podstawą do odstąpienia od czynności na miejscu, w którym ukrył się sprawca przestępstwa i braku możliwości wejścia	

	do zamkniętego obiektu bez "nakazu".	
informacja V. (...)	dowód nie mający znaczenia dla przypisania sprawstwa zarzuconego czynu oskarżonemu M. P. (1)	
zeznania A. S. (2)	dowód nie mający znaczenia dla przypisania sprawstwa zarzuconego czynu oskarżonemu M. P. (1)	
zeznania S. S.	dowód nie mający znaczenia dla przypisania sprawstwa zarzuconego czynu oskarżonemu M. P. (1)	
zeznania G. K.	dowód nie mający znaczenia dla przypisania sprawstwa zarzuconego czynu oskarżonemu M. P. (1)	
eksperyment procesowy	dowód nie mający znaczenia dla przypisania sprawstwa zarzuconego czynu oskarżonemu M. P. (1)	
zeznania G. B.	dowód nie mający znaczenia dla przypisania sprawstwa zarzuconego czynu oskarżonemu M. P. (1)	
zeznania K. G.	dowód nie mający znaczenia dla przypisania sprawstwa zarzuconego czynu oskarżonemu M. P. (1)	

zeznania A. S. (3)	dowód nie mający znaczenia dla przypisania sprawstwa zarzuconego czynu oskarżonemu M. P. (1)	
zeznania W. S.	dowód nie mający znaczenia dla przypisania sprawstwa zarzuconego czynu oskarżonemu M. P. (1)	
zeznania K. S.	dowód nie mający znaczenia dla przypisania sprawstwa zarzuconego czynu oskarżonemu M. P. (1)	
zeznania D. K.	dowód nie mający znaczenia dla przypisania sprawstwa zarzuconego czynu oskarżonemu M. P. (1), a subiektywna ocena świadka, że wynik przeprowadzonego przez niego okazania R. K. wizerunków poszczególnych osób na tablicach poglądowych usprawiedliwił odstąpienie od obowiązku okazania bezpośredniego nieprzekonujący, podobnie jak nieprzekonujące odstąpienie przez świadka jako referenta sprawy od zabezpieczenia śladów na zabranym z miejsca zdarzenia i rzekomo pozostawionym przez sprawcę narzędziu mającym służyć do wyłamania drzwi na strych;	

3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

związłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		M. P. (1)
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach uniewinnienia			
<p>W ocenie Sądu przestępstwo kradzieży z włamaniem zarzucone oskarżonemu M. P. (1) jako dokonane przez niego w dniu 04 grudnia 2019 roku faktycznie zostało popełnione, z zastrzeżeniami wskazanymi poniżej, o czym świadczą dowody wskazane i ocenione powyżej, jednakże dowody te nie pozwalają na przypisanie sprawstwa tego przestępstwa oskarżonemu M. P. (1). Żadnych dowodów na sprawstwo tego przestępstwa przez M. P. (1) nie zgromadziły organy ścigania, mimo iż postępowanie przygotowawcze prowadziły w tej sprawie przez okres 7 miesięcy i mimo realnych możliwości skutecznego zweryfikowania sprawstwa M. P. (1) w zakresie tego przestępstwa na tamtym etapie postępowania. Funkcjonariusze Policji bowiem o popełnieniu tego przestępstwa dowiedzieli się od</p>			

zawiadamiającego o nim R. K. w dniu 20 stycznia 2020 roku, który w tej dacie zgłosił o dokonaniu kolejnego włamania w tymże właśnie dniu do pomieszczenia strychowego budynku, w którym mieszka i do którego sprawca włamał się uprzednio w dniu grudnia 2019 roku. Jakkolwiek dając wiarę temu, że organy ścigania dowiedziawszy się o przestępstwie z dnia grudnia 2019 roku w dniu 20 stycznia 2020 roku, mogły już - po ponad miesiącu - nie mieć dostępu z uwagi na tzw. "nadpisanie" nagrania, do tegoż z monitoringu sklepu (...), do którego dotarł R. K., to organy te nie dokonały żadnej weryfikacji i dowodowego wykorzystania treści nagrania przez pryzmat informacji pozyskanych o kolejnym przestępstwie kradzieży z włamaniem z dnia 20 stycznia 2020 roku, nie dokonując nawet ustaleń w kwestii tego, w jakiej dacie faktycznie to pierwsze przestępstwo miało miejsce, skoro - zdaniem R. K. - miało miejsce w dniu 04 grudnia 2019 roku, a dostarczone przez niego nagranie dokonane z oględzin monitora sklepowego odtwarzającego zapis monitoringu mającego uwiecznić sprawcę tego przestępstwa odnosiło się do dnia 03 grudnia 2019 roku. Pomijając w

tej chwili kwestię braku rzetelnych ustaleń w tym zakresie, jak i w zakresie tego, kto był rzeczywistym właścicielem skradzionych w krytycznym czasie rzeczy oraz precyzyjnych ustaleń jaki asortyment i o jakiej wartości został wówczas skradziony z budynku przy ulicy (...), bo choć są to okoliczności, które organy ścigania winny rzetelnie ustalić, a R. K. nie był w tej kwestii konsekwentny i przed Sądem nie był w stanie już jednoznacznie w tej kwestii się wypowiedzieć, to jednak dla faktu uniewinnienia M. P. (1) od popełnienia tego czynu, mankamenty te nie miały przesądzającego znaczenia, gdyż kwestią kluczową, z powodu której Sąd oskarżonego M. P. (1) uniewinnił, był brak materiału dowodowego pozwalającego na przypisanie właśnie jemu sprawstwa tego przestępstwa. Zważywszy na to, że R. K. stał na stanowisku, iż obydwu włamań dokonał ten sam mężczyzna (odniesienie do tej kwestii poniżej) i zadeklarował już w dniu 20 stycznia 2000 roku, iż mężczyznę tego rozpoznałby, a organy ścigania powzięły podejrzenie, iż sprawcą może być M. P. (1), który od 25 stycznia 2020 roku do 20 maja 2020 przebywał w izolacji penitencjarnej, oczywistą wydawała się

konieczność procesowego okazania tegoż - w sposób zgodny ze standardami przeprowadzania tego typu czynności dowodowych - R. K.. Przebywając w placówce penitencjarnej M. P. (1) był w pełni dostępny organom ścigania do wykonania tej czynności. Ta czynność jawiła się jako niezbędna już chociażby ze względu na konieczność konwalidowania kardynalnych zaniechań funkcjonariuszy Policji, których dopuścili się tak na miejscu przestępstwa, jak i w miejscu, do którego zbiegł sprawca, a na które wprost wskazał policjantom R. K. oczekując w tym miejscu na ich przyjazd i podjęcie wymaganych prawem czynności. Konieczność przeprowadzenia bezpośredniego okazania jawić musiała się tym bardziej jako oczywista wobec faktu, iż na jednej z tablic poglądowych oznaczonych tym samym numerem "1" znajdującej się na k. 25 R. K. wskazał na mężczyznę, którego zdjęcie znajdowało się pod pozycją "4" jako tego, który "najbardziej sprawcą kradzieży z włamaniem przypomina", choć wyłącznie ze względu na "smukłą twarz, ale nic poza tym". Zwrócić w tym miejscu uwagę wypada, że w istocie nie wiadomo, którą z tablic poglądowych

oznaczonych numerem "1" policjant okazał R. K., gdyż zeznania tego policjanta były w tej kwestii mało przekonujące, a moment czasowy dokonania przekreślenia długopisem tablicy poglądowej znajdującej się na k. 21 akt sprawy nieustalony. Odrębną kwestią pozostaje również kompletny nieprofesjonalizm w zakresie dokonania okazań owych tablic poglądowych, a przede wszystkim sposobu doboru doń odpowiednich fotografii, w tym również w zakresie aktualności wizerunków poszczególnych osób na okazywanych zdjęciach. Na drugiej z kolei z tablic poglądowych oznaczonych numerem "1" znajdującej się na k. 21 pod pozycją "4" znajduje się zdjęcie zupełnie innego mężczyzny. Niezależnie od tej kwestii wątpliwe rozpoznanie przez R. K. sprawcy włamania dodatkowo stało się nieprzekonujące i nakazywało wręcz obowiązek dokonania bezpośredniego okazania, jeśli weźmie się pod uwagę wynik czynności okazania R. K. tablicy poglądowej oznaczonej numerem "3", na której R. K. miał wskazać na mężczyznę, którego zdjęcie znajdowało się pod pozycją "3", który z kolei był wizerunkiem trzeciego mężczyzny mogącego

pozostawać w kręgu potencjalnych sprawców analizowanego przestępstwa. Jeśli ponadto uwzględni się wyraźne niepodobieństwo do siebie wszystkich tych trzech mężczyzn, których na owych trzech tablicach poglądowych wskazał R. K. i zestawie się to z jego twierdzeniem, że sprawcą obydwu przestępstw miała być ta sama osoba i przesądzić o tym miałby zapis nagrania udostępnionego przez niego organom ścigania, który ze względu na jakość tego nagrania nie pozwalał dokonać kategorycznej identyfikacji osoby utrwalonej na tym nagraniu, to trudno uznać za wystarczająco przekonujący, a w konsekwencji za wiarygodny dowód z rzekomego rozpoznania oskarżonego przez R. K. jako sprawcę przestępstwa mającego mieć miejsce w dniu 04 grudnia 2019 roku, tym bardziej, że R. K. w dniu tego pierwszego włamania sprawy nie widział, a w toku okazań tablic poglądowych powoływał się na elementy wyglądu twarzy mężczyzny, których nie da się z uwagi na jakość nagrania stwierdzić. Mankamentów przeprowadzonych przez funkcjonariuszy Policji okazań tablic poglądowych z wizerunkami różnych osób nie mogła konwalidować

już czynność przeprowadzona przez Sąd w ramach postępowania jurysdykcyjnego, w ramach którego R. K. na sali rozpraw zetknął się z M. P. (1) jako oskarżonym. Po pierwsze zważyć w tej kwestii należy na to, że czynność ta nastąpiła po prawie roku od analizowanego przestępstwa, podczas gdy R. K. nie był w stanie przekonująco i jednoznacznie wypowiedzieć się o osobie sprawcy w toku czynności na etapie postępowania przygotowawczego. Po wtóre R. K. "rozpoznał" w oskarżonym na sali rozpraw sprawcę przestępstwa z grudnia 2019 roku - przy wątpliwym założeniu, że była to ta sama osoba, co sprawca przestępstwa z dnia 20 stycznia 2020 roku, co zasygnalizowano już powyżej - z prawdopodobieństwem 80 - 90 %. Po trzecie wreszcie Sąd nie może nie wziąć pod uwagę tego, że występowanie M. P. (1) na sali rozpraw w charakterze oskarżonego, doprowadzanego i pozostającego przed Sądem pod obstawą funkcjonariuszy Policji, będzie stanowić niezamierzoną oczywiście, ale psychologiczną sugestię, zwłaszcza dla nieprofesjonalisty, że w tym miejscu nie może przecież znajdować się osoba inna niż faktyczny

<p>sprawca. Zważywszy na podniesione powyżej kwestie i brak jakiegokolwiek innego dowodu, który przesądzałby o sprawstwie M. P. (1) w zakresie tego przestępstwa, koniecznym i uzasadnionym stało się uniewinnienie tego oskarżonego od zarzutu popełnienia przez niego analizowanego przestępstwa kradzieży z włamaniem z grudnia 2019 roku.</p>			
#	3.6. Uniewinnienie		M. P. (1)
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia</p>			
<p>W ocenie Sądu przestępstwo kradzieży z włamaniem zarzucone oskarżonemu M. P. (1) jako dokonane przez niego w dniu 20 stycznia 2020 roku faktycznie zostało popełnione, o czym świadczą dowody wskazane i ocenione powyżej, jednakże dowody te nie pozwalają na przypisanie sprawstwa tego przestępstwa oskarżonemu M. P. (1). Żadnych dowodów na sprawstwo tego przestępstwa przez M. P. (1) nie zgromadziły organy ścigania, mimo iż postępowanie przygotowawcze prowadziły w tej sprawie przez okres 7</p>			

miesiący i mimo realnych możliwości skutecznego zweryfikowania sprawstwa M. P. (1) w zakresie tego przestępstwa. Pomijając w tym miejscu całą argumentację zawartą powyżej w punkcie 3.5 dotyczącą mankamentów czynności okazania R. K. tablic poglądowych z wizerunkami osób wśród których miałby być sprawca zarówno przestępstwa z grudnia 2019 roku, jak i z dnia 20 stycznia 2020 roku, która znajduje swoje pełne zastosowanie do kwestii ustalenia tożsamości sprawcy przestępstwa z dnia 20 stycznia 2020 roku i pomijając również kwestię braku rzetelnych ustaleń w zakresie tego, kto był rzeczywistym właścicielem skradzionych w krytycznym czasie rzeczy oraz precyzyjnych ustaleń jaki asortyment i o jakiej wartości został wówczas skradziony z budynku przy ulicy (...), bo choć są to okoliczności, które organy ścigania winny rzetelnie ustalić, a R. K. nie był w tej kwestii konsekwentny, to jednak dla faktu uniewinnienia M. P. (1) od popełnienia tego czynu, mankamenty te nie miały przesądzającego znaczenia, gdyż nie zgromadzono materiału dowodowego pozwalającego na przypisanie właśnie jemu sprawstwa tego

przestępstwa. Poza kwestiami podniesionymi powyżej, zwrócić również należy uwagę na to, że w przypadku przestępstwa z dnia 20 stycznia 2020 roku, R. K. zastał sprawcę kradzieży w czasie i miejscu jej dokonywania. Starał się mężczyznę tego, który podjął ucieczkę z tego miejsca ująć, biegł za nim aż do budynku, w którym sprawca się ukrył, w między czasie dokonując zgłoszenia w Systemie Teleinformatycznym Systemu Powiadamiania Ratunkowego. Oczekiwał też - wraz z chłopakami, którzy dołączyli do niego w czasie trwającego pościgu - pod budynkiem, do którego sprawca wbiegł na przyjazd i podjęcie czynności przez funkcjonariuszy Policji, którzy na miejscu zdarzenia nie podjęli żadnych skutecznych działań, które pozwoliłyby na zatrzymanie tego mężczyzny i odzyskanie skradzionego mienia, zasłaniając się, czy to brakiem precyzyjnych informacji od R. K., czy też niemożnością podjęcia czynności w zamkniętym budynku. Absurdalność tych tłumaczeń jest oczywista. Marginalnie też warto zwrócić uwagę na to, że R. K. ujawniając przestępstwo i udając się w pościg za sprawcą, będąc też niewątpliwie pod wpływem emocji w realiach ujawnionej sytuacji, nie miał

faktycznych możliwości precyzyjnie wówczas powiedzieć, co mu skradziono lub co mu zniszczono. Policjanci przybyli na miejsce, w którym na nich oczekiwał, byli zobowiązani podjąć czynności, nawet gdyby w tamtym momencie R. K. powiedział, że nic mu nie skradziono, albowiem w takiej sytuacji zachowanie sprawcy powinno zostać ocenione przez policjantów jako karalne usiłowanie. Bezradność policjantów na miejscu zdarzenia zapewne związana była co najmniej z wynikającą z ich zeznań okolicznością, w której każdy z nich prezentował inny pogląd na kwestię dopuszczalności tzw. "siłowego" wejścia do miejsca, w którym ukrył się sprawca, co doprowadziło do tego, że ani sami nie podjęli żadnych czynności, ani też nie próbowali na nie uzyskać czyjejkolwiek zgody. Policjanci przybyli we wskazane przez R. K. miejsce nie zabezpieczyli również informacji o tożsamości tych chłopaków, którzy wraz z R. K. oczekiwali na interwencję Policji i widzieli wbiegającego do budynku mężczyznę. W konsekwencji pozbawili organy ścigania dowodów, które pozwoliłyby zweryfikować przyjętą przez Policję, a w konsekwencji i przez nadzorującego

postępowanie przygotowawcze prokuratora tezę, że sprawcą tego przestępstwa jest M. P. (1). Tezy tej jednak w toku postępowania przygotowawczego nie potwierdzono. Wnioskowanie, że analizowanego przestępstwa dopuścił się M. P. (1) chyba wyłącznie w oparciu o bezsporny fakt uprzedniej jego karalności oraz fakt zamieszkiwania w budynku, do którego miał wbiec sprawca, nie tworzy ciągu logicznych poszlak, w oparciu o które M. P. (1) możnaby przypisać sprawstwo tego przestępstwa. Zwrócenia uwagi wymaga też i to, że w mieszkaniu M. P. (1) nie ujawniono – na żadnym etapie postępowania przygotowawczego – żadnych rzeczy pochodzących ani z tego przestępstwa, ani z przestępstwa z grudnia 2019 roku. To, że zaniedbali czynności również w tym zakresie funkcjonariusze Policji będący na miejscu zdarzenia w dniu 20 stycznia 2020 roku mogą w ten sposób z łatwością nie tylko zatrzymać sprawcę, ale również zabezpieczyć dowody przestępstwa i odzyskać utracone mienie, nie może obciążać oskarżonego. Marginalnie należy wskazać, iż Sąd dopuszczając z urzędu

wiele dowodów, a także obligując prokuratora do uzupełnienia postępowania przygotowawczego w trybie art. 396a § 1 kpk pozyskał informację o tożsamości osób zamieszkujących w budynku, do którego wbiegł sprawca i wśród osób tam zamieszkujących wskazana została tam też co najmniej jedna inna osoba uprzednio karana za przestępstwa przeciwko mieniu, więc kwestia miejsca zamieszkania i uprzedniej karalności nie może stanowić przesłanki wystarczającej do przypisania M. P. (1) sprawstwa analizowanego przestępstwa. Zwrócić uwagę należy również na tą okoliczność, że oskarżony zamieszkiwał w tym budynku na parterze, a R. K. sygnalizował w swoich zeznaniach, iż sprawca najprawdopodobniej wszedł do mieszkania na piętrze, bo tam zapaliło się światło. Dowodów na sprawstwo M. P. (1) nie zabezpieczono również na miejscu kradzieży z włamaniem. Jedyna rzecz, którą tam zabezpieczono, to rzekomo pozostawiony na miejscu przestępstwa przez sprawcę "miecz", który miał mu służyć do wyłamania strychowych drzwi, z którego jednak nie zabezpieczono żadnych śladów, które mogłyby następnie zostać poddane stosownym badaniom i

posłużyć do zidentyfikowania osoby sprawcy. Organy ścigania nie wykorzystaly też zapisu dowodowego nagrania w postaci rozmowy telefonicznej R. K. z osobą, której zgłaszał, że prowadzi pościg za sprawcą przestępstwa, na którym to nagraniu utrwalaony został też głos sprawcy tegoż włamania. Sąd wprawdzie próbował znaleźć biegłego z zakresu badań fonoskopijnych, który przeprowadziłby stosowny dowód, jednakże wszyscy biegli posiadający niezbędne uprawnienia, z którymi Sądowi udało się nawiązać kontakt, nie podjęli się opracowania opinii w tej sprawie odwołując się przede wszystkim do konieczności pobrania próbek głosu jako materiału porównawczego w analogicznych do dowodowych warunkach, co w sytuacji pandemicznej w kraju ocenili jako w istocie niemożliwe do zrealizowania. Zważywszy na podniesione powyżej kwestie i brak jakiegokolwiek innego dowodu, który przesądzałby o sprawstwie M. P. (2) w zakresie tego przestępstwa, koniecznym i uzasadnionym stało się uniewinnienie tego oskarżonego od zarzutu popełnienia przez niego analizowanego przestępstwa kradzieży z

włamaniami z dnia 20 stycznia 2020 roku.			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
5. 1Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. Koszty procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
3.	Sąd działając na podstawie art. 29 ust 1 Ustawy Prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej (...) kwotę 1.136,52 (jeden tysiąc sto trzydzieści sześć złotych i pięćdziesiąt dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów udzielonej oskarżonemu M. P. (1) i nie opłaconej przez niego obrony świadczonej na jego rzecz z urzędu	
4.	Sąd działając na podstawie art. 632 pkt 2 kpk w związku z uniewinnieniem oskarżonego od popełnienia obydwu zarzuconych mu czynów, kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa	
6. 1Podpis		
Z., dnia 31 stycznia 2022 roku sędzia Izabela Pudło		

Zarządzenie: Doręczyć odpis wyroku wraz z uzasadnieniem:

- oskarżonemu M. P. (1) i jego obrońcy – adw. A. S. (1)
- Prokuratorowi Rejonowemu w Zabrze